కథ

వేలుపిళ్లై

సి. రామచంద్రరావు

రెట్టింపు బరువు వేసుకుని, లారీ మూలుగుతూ కొండ ఎక్కి ఎస్టేటు పెద్దబజార్లో ఆగింది. పేరుకి పెద్ద బజారు కాని ప్రాస్పెక్ట్ టీ ఎస్టేటు పెద్దబజార్లో నాలుగే నాలుగు దుకాణాలు. రెండు కిరాణా దుకాణాలు, ఒక కాఫీ 'క్లబ్బు', నాలుగో దుకాణంలో ఒక భాగం మంగలిషాపు, రెండోభాగం జోళ్ళషాపు. దుకాణాల్లో మనుష్యులు గుమ్మంలోనుంచి బయటికి తొంగిచూసి, "సామాన్లు వచ్చాయ్" అన్నారు. డ్రైవరు దిగి గాలికి లారీ ఇంజను చల్లారడానికి బోనెట్ తెరిచి పెట్టాడు. రెండోవక్క గోపాల చెట్టియార్ కులాసాగా నవ్వుతూ కిందికి దూకాడు. అప్పటికప్పుడే రోడ్డుప్రక్కల కబుర్లు చెప్పుకుంటున్న పనిలేని కుర్రాళ్ళు అయిదారుగురు లారీ చుట్టూ మూగారు.

"ఏరా శనిగ్రహాల్లారా, అప్పుడే నేనొచ్చినట్లు పసికట్టేశారా?" అని గట్టిగా నవ్వాడు గోపాల చెట్టియార్. లాల్చీ జేబులో నుంచి ఒక కట్ట బీడీలు పైకితీసి తలో నాలుగూ పంచిపెట్టాడు.

"అగ్గిపెట్టె కూడా ఇప్పించండి" చనువుగా అడిగాడు ఒక కుర్రాడు.

"ఒరి కుక్కా, బీడీ ఇచ్చింది కాకుండా అగ్గిపెట్టె కూడా తెమ్మంటావా? తీసుకో, పో!"

అగ్గిపెట్టె తీసి కుర్రాడి చేతిలో పెట్టాడు చెట్టియార్. చెట్టియార్ తిట్లలో ఆగ్రహం కాని, అసహ్యం కాని లేవు. అతను వాళ్ళని పలకరించే తీరే అంత.

"మా సోమరిపోతు వెధవల్ని చూడండి" లారీలో ఎత్తుగా వేసిన సామానులమీద నిశ్చింతగా నిద్రపోతున్న ఇద్దరి మనుషుల్ని చూపిస్తూ అన్నాడు చెట్టియార్. "ఒరే కడలేశా, వాళ్ళని కొంచెం లేపరా బాబూ! మిమ్మల్ని చూసి బుద్ధయినా తెచ్చుకోమంటాను."

కొందరు కుర్రాళ్ళు వర్షం పడితే సామాన్లు తడవకుండా కప్పిన టార్పాలిన్ తాళ్ళని విప్పడం మొదలు పెట్టారు. ఒకళ్ళిద్దరు "ఇరులప్పా, కరుప్పయ్యా" అని నిద్రపోతున్న వాళ్ళని లేపడానికి ప్రయత్నించారు, గోపాల చెట్టియార్ రేగిన బట్టతలని చేత్తో సరిచేసుకుని, తెల్లటి లాల్చీ మీద జరీ కండువాని తడిమి చూసుకుని, సిల్కు అడ్డపంచె జారిపోకుండా ఇంకొకసారి బిగదీసి కట్టుకుని మందహాసం చేస్తూ, వేలుపిళ్లై దుకాణానికి దారి తీశాడు.

"నమస్కారం షావుకారుగారూ!"

రోడ్డు కవతలివైపున వున్న టీ 'కబ్బు'లో నుంచి మునుసామి గౌండర్ చేతులు జోడించాడు.

"ఏం గిరాకీ, గౌండర్, అంతచేటు

దాదాపు నాలుగు దశాబ్దాల క్రితం మొదటిసారిగా ప్రచురితమైన ఈ కథ రామచంద్రరావు ప్రతిభకు ప్రతిబింబం. ఇప్పటికీ వన్నె తగ్గలేదు.

అరుస్తున్నావ్, టీ నీళ్ళు పోస్తావా?"

తమలపాకులు నిమిలి నమిలి పారగట్టిన పళ్ళు ఎర్రటి పెదాల్లో నుంచి చూపిస్తూ వేళాకోళం చేశాడు చెట్టియార్. ఏదో విశేషం వుండాలనుకుని రోడ్డు కిటుపక్కగా వెళ్ళాడు.

"ఏమయ్యోవ్, పెద్దమనిషీ, ఈసారికూడా బాకీ వాయిదా పెడదామని ఎత్తు వేస్తున్నావేమో, కుదరదు" చెట్టియార్‌కి హాస్యధోరణిలో మాట్లాడడం అంటే యిష్టం. నిజానికి అతని బాకీ గురించి ఆలోచించడమే లేదు. చెట్టియార్ ప్రతి శుక్రవారం అపరాలూ, కాయగూరలూ,

చిల్లర సామానూ లారీలో తీసుకువచ్చి, ఏనుమలై కొండల ఎస్టేట్ల బజార్లలో చిల్లర షావుకార్లకి అమ్ముతూ వుంటాడు. సరుకులకి వారం వారం ధర వసూలు చెయ్యడం పద్ధతి లేదు. ఆడపా తడపా ఎప్పుడు వీలుగా వుంటే అప్పుడు పుచ్చుకోవడమే. బాకీల్లో కొంతభాగం కాకపోయినా నష్టం లేకుండా ధరలు నిర్ణయించుకు అమ్ముతుంటాడు.

"ఏంతమాట సెలవిచ్చారూ, ఈ వారం ఇచ్చేస్తానని చెప్పిం తరువాత మాట తప్పడానికి వీలవుతుందా?" అన్నాడు గౌండర్.

"ఇదెప్పటినుంచీ మొదలు పెట్టేవ్ గౌండరయ్యా? అయితే నువ్వు ఆడితప్పవన్నమాట" గౌండర్ వీపు చరిచాడు చెట్టియార్. అతని వేళ్ళ ఉంగాల దొంతర్లు గౌండర్ ఎముకలకి గుచ్చుకున్నాయి. వీపు తడుముకుంటూ గౌండర్ అన్నాడు.

"కొంచెం టీ తాగిపోతారేమోనని పిలిచాను."

ఈసారి చెట్టియార్‌కి నిజంగా ఆశ్చర్యం వేసింది. ఈ పిసినారి గౌండర్ టీ తాగమని అడగడమేమిటి, బాకీ అడిగీ అడక్కుండానే చెల్లించేస్తా ననడమేమిటి! తమాషాకి టీనీళ్ళు పోస్తావా అన్నాడు కాని నిజంగా తను గౌండర్ దుకాణంలో తాగుదామని కాదు. భోజన పానాలు తనెప్పుడూ వేలుపిళ్ళై ఇంట్లోనే చేస్తాడని గౌండర్‌కి తెలుసుకదా.

"అబ్బే, ఎందుకూ శ్రమ, నాకోసం వేలుపిళ్లై చేసి వుంచుతాడుగా" అన్నాడు చెట్టియార్.

"శ్రమేమిటి, తమలాంటివారికి అతిథ్యం ఇవ్వడం కుదరాలే కాని, తమ దయ వుంటే ఇకనుంచి సౌకర్యాలన్నీ నేనే చూస్తాను" కొంచెం సేపు ఆగి గౌండర్ మళ్ళీ అన్నాడు.

"సెందామరై చచ్చిపోయిందిగా!"

"ఆఁ!" తన చెవులు తనే నమ్మలేకపోయాడు చెట్టియార్.

"మొన్న శుక్రవారం నే వచ్చినప్పుడు బాగానేవుంది. ఇంతలోకి యింత అన్యాయమా?"

"తమరు వెళ్ళిపోయిన మర్నాడు హఠాత్తుగా పోయింది."

"నే వెళతా" లేచాడు చెట్టియార్.

"వేలుపిళ్లై యింట్లో లేడు" అన్నాడు గౌండర్.

"ఎక్కడున్నాడు?"

"పోయిన అయిదురోజులుగా ఆ వినాయకుడి గుడి దగ్గర ఏడుస్తూ పడివున్నాడు. పాపం, సెందామరై చచ్చిపోవడం పెద్ద దెబ్బ."

గౌండర్ కులాసాకి కారణం ఇప్పుడు చెట్టియార్‌కి అర్థమైంది. ఆ బజార్లో వేలుపిళ్లైకీ, గౌండర్‌కీ పోటీ. ఇద్దరికీ కిరాణా దుకాణం వుంది. గౌండర్ టీ 'క్లబ్బు' కూడా నడుపుతున్నాడు. అయినా అమ్మకంలో వేలుపిళ్లైదే పైచెయ్యి, వేలుపిళ్లై నమ్మకస్థుడనీ, న్యాయస్థుడనీ, మాటమర్యాద కలవాడనీ పేరు. గత మూడు సంవత్సరాలుగా చెట్టియార్ స్నేహం కలిశాక వ్యాపారం వృద్ధికూడా అయింది. అతని వచ్చుదనం గౌండర్‌కి ఎప్పుడూ కన్నెర్రగా వుంటూనే వచ్చింది. ఇప్పుడు సెందామరై పోయి వేలుపిళ్లై ఏడుస్తుంటే పోటీ లేకుండా వ్యాపారం వృద్ధి చేసుకోడానికి కలలు కంటున్నట్లున్నాడు గౌండర్.

చెట్టియార్ వేలుపిళ్లై దుకాణంలో అడుగుపెట్టేసరికి పని కుర్రాళ్ళూ, నలుగురైదుగురు ఎస్టేటు కూలీలూ కలిసి పచ్చీసు అడుకుంటున్నారు. చెట్టియార్‌ని చూసి లేచి నుంచున్నారు.

"దుకాణం తెరవనైనాలేదే!" అడిగాడు చెట్టియార్.

"యజమాని తెరవొద్దన్నాడు" అన్నాడు

వేషాలొచ్చేది ఇలాగా?

'చురాలియా హై తుమ్ నే' చిత్రంలో "మొహబ్బత్ హై మిర్చీ" పాటలో హీరో జాయెద్‌ఖాన్ స్టెప్పులతో తన స్టెప్పులూ కలిపిన కొత్తమ్మాయి రాఖీ. ఆడిషన్‌కు బురఖా వేసుకుని వచ్చిందట. దర్శకుడు సంగీత్‌శివన్ కళ్లజోడు సవరించుకునే లోపున మెరుపు వేగంతో బురఖా తీసేసిందట రాఖీ. ఆ బురఖా కింద కళ్ళు చెదిరే బికినీ ధరించివుందట! అంతే, ఇక ఈ 'గర్మా గరమ్' పాట రాఖీ సొంతమైంది. ఈ చిత్రం తాలూకు స్క్రిప్ట్ సెషన్లన్నిటిలోనూ సల్వార్ కుర్తాలు వేసుకునొచ్చి కూర్చుందట దర్శకనిర్మాతలకు స్ఫూర్తి కలిగించేందుకు. ఇలాక్కానీ వేషాలు దొరకవేంటి చెప్మా?

ఎస్.

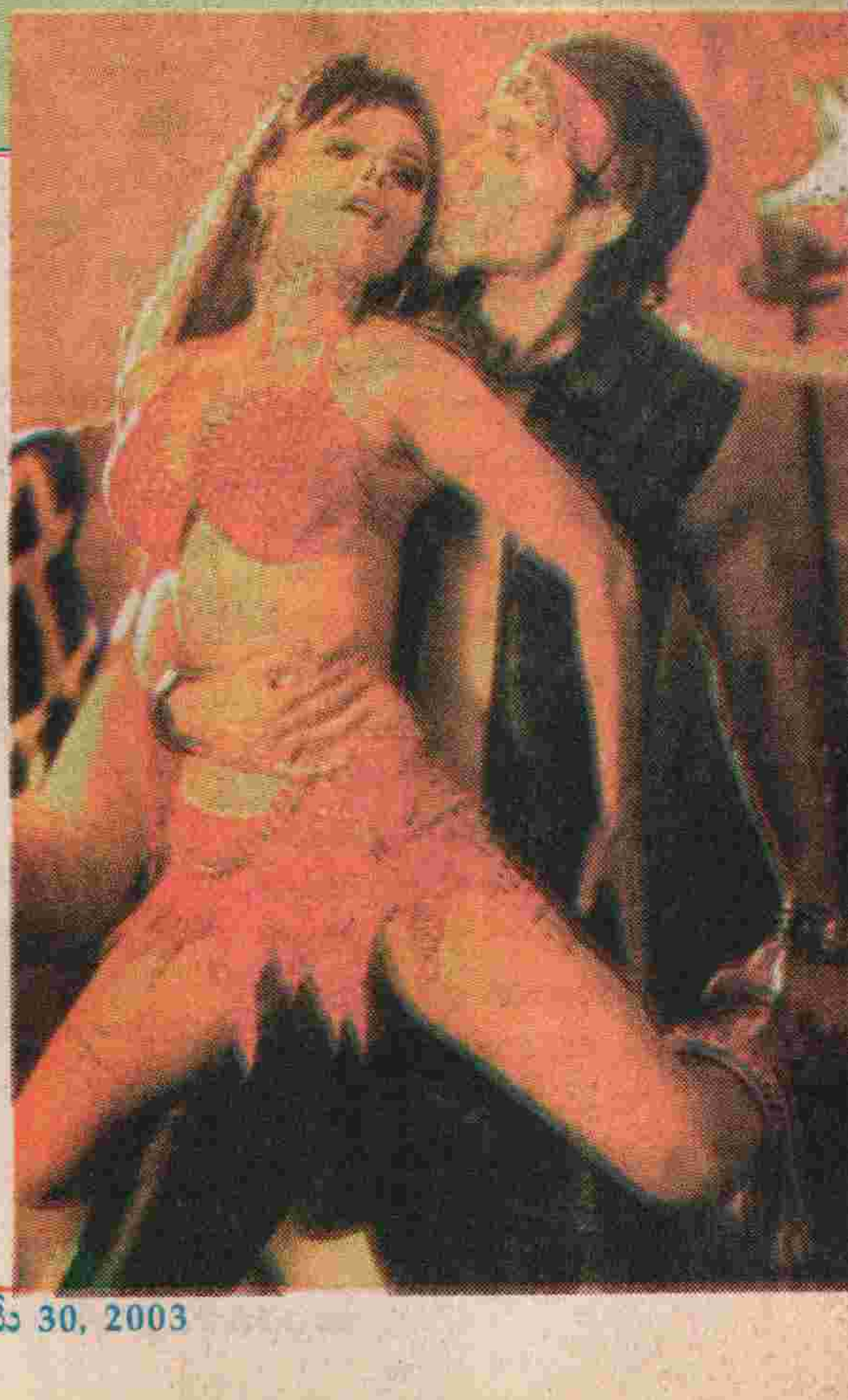

పనికుర్రాడు.

చెట్టియార్ వేలుపిళ్లై ఇంట్లోకివెళ్ళి లోపలి ద్వారంలోనుంచి కొట్టులో ప్రవేశించాడు. కాబేజ్, కాలీఫ్లవర్, బీన్స్, బంగాళాదుంపలూ, ములక్కాడలూ, తను పోయిన వారం ఇచ్చిన కాయగూరలన్నీ ఎండిపోతూ పడివున్నాయి. విప్పిన మూటల్లో పప్పూ, బియ్యం ఎలుకలు చెల్లాచెదురు చేశాయి. చెట్టియార్‌కి వేలుపిళ్లైని తలుచుకుంటే జాలి వేసింది. పనికుర్రాళ్ళ మీద కోపంవచ్చింది. విసురుగా బయటికి వచ్చి అరిచాడు.

"యజమాని కష్టాల్లోవుండి కొట్టు తెరవొద్దంటే గంగిరెద్దుల్లాగా తల ఊకొట్టి పచ్చీసు ఆడుకొంటున్నారన్నమాట. ఈ కాయగూరలన్నీ ఎలా ఎందుకూ పనికిరాకుండా పోయాయో చూడండి" ఈపాటికి చెట్టియార్ రాక విని పంచాయితీ పెద్దలు కొళందవేలూ, ఆశీర్వాదం, కొండాయి, ఇంకా ఎస్టేటు కూలీల్లో పెద్దా చిన్నా వేలుపిళ్లై దుకాణం దగ్గిర గుమిగూడారు.

"కుర్రోళ్ళ తప్పునేదు. ఏలుపిళ్లై నసేమిరా కొట్టుతియ్యనని పట్టట్టి కూసున్నాడు" అన్నాడు కొండాయి.

"ఇంత గంజినీల్లయినా పొట్టలో ఓసుకోకుండా గుడికాడ పడిగాపులు కాత్తన్నాడు. సత్తాడో ఏమో!" అన్నాడు కొళందవేలు.

"నిజంగానా?" అడిగాడు చెట్టియార్.

"నిజం కాకపోతే అబద్దమేటి? ఎవురేనా కూడు అట్టికెల్తే నేత్తాడు. ఇంత టీ తాగి నెట్టుకొత్తన్నాడు."

"వినాయకుడి గుడి ఎక్కడో చూపించండి"

మళ్లీ మొదలెట్టాట్ట!

బాడీ ఖాన్ సల్మాన్ సరసన నటించే సరికొత్త నటి భూమికాపురి. ఆమె తనను గవనిస్తున్నదని తెలుసుకున్న సల్లూ (సల్మాన్ ముద్దు పేరు), తన అల్లరి ప్రారంభించాడు. తనకు కావలసిన రీతిలో ఆమె ప్రతిస్పందించక పోయేటప్పటికి, సర్రుమని దర్శకుడు సతీశ్‌కౌశిక్ దగ్గరికి పరుగెత్తుకుపోయి, అతని చేతిలోని మెగఫోన్ లాగేసుకుని తనెట్లా ఫీలవుతున్నాడో గట్టిగా అరిచి మరీ చెబుతున్నాట్ట. మేకప్ కిట్‌లో లేని విధంగా భూమిక ముఖం ఎర్రగా, గులాబిరంగులో, నల్లగా మాడిపోతూ రకరకాలుగా మారిపోతూందిట. మరో 'బకరీ' దొరికిందని జనం గుసగుసలు! ఎస్.

అన్నాడు గోపాల చెట్టియార్.

"అందరూ గుడివైపు బయల్దేరారు.

"ఈ గుడిలేపే కానేకాదూ. ఏలుపిల్లైని దనలచ్మి వొరించింది" అన్నాడు ఎన్నాసిముత్తు.

"గుడేనేటి, సెందామర్రై అదుట్టం తేలేదేటి?" అన్నాడు కొండాయ్.

గోపాల చెట్టియార్ విని ఊరుకున్నాడు. మూడు నాలుగేళ్ళుగా అతను ఏనమలై ఎస్టేట్లలో వ్యాపారం చేస్తున్నాడు. గత మూడేళ్ళల్లోనూ అతనికి వేలుపిళ్లైతో మంచిస్నేహం కుదిరింది. తనూ వేలుపిళ్లై మొదటిసారి కలుసుకోడం, వేలుపిళ్లై సెందామరైని తీసుకురావడం నాలుగయిదు నెలల తేడాలో జరిగాయి. సెందామరైకి పూర్వం వేలుపిళ్లైకి ఇంకొక పెళ్ళాం వుండేదట. వేలుపిళ్లై ఎన్నోసార్లు చెప్పిన పాతకథంతా చెట్టియార్ తలలో మెదిలింది.

వేలుపిళ్లై పది పన్నెండేళ్ళ క్రితం వరకూ ప్రాస్పెక్టు టీ ఎస్టేటులో కూలీగా పనిచేస్తూ వుండేవాడు. ఒకసారి ఎస్టేటు కండక్టరుతో మాటా మాటా వచ్చి "నువ్వెంత, నీ పనెంత" అని పని మానేసి వ్యాపారంలో దిగేడు. వ్యాపారం అంటే పందలమీదకాదు. కొండలకింద వున్న పొల్లాచీ సంతలో లక్ష్మీవారాలు అమ్ముడైపోగా మిగిలిన ఉల్లిపాయ, చింతపండు, కాయగూరలూ కొని ప్రాస్పెక్టు ఎస్టేటు కూలీలకి లాభాలకి అమ్మేవాడు. అతనంటే కిట్టని కండక్టరుకి ఇది కంటకంగా వుండేది. అనధికారంగా లైసెన్సు లేకుండా దుకాణం పెట్టినందుకు అధికారులకి అప్పజెబుతానని బెదిరించాడు. కాని, ఇప్పుడున్న దుకాణం జాడ కండక్టరుకు చూచాయగా తెలియగానే మాయమైపోయేది. అంగడి చిన్న చేతిసంచీలో ఇరుక్కుపోయేది. తిరిగి కండక్టరు వెళ్ళిపోగానే దుకాణం తయారు. ఇలా సాగుతున్నా అతనికిది నచ్చలేదు. అతనిమీద అభిమానం వున్న కొందరు కూలీలు ఎస్టేటు మేనేజరు దగ్గరికి పోయి ఇంకొక చిల్లర దుకాణం కావాలని విన్నవం చేసుకొన్నారు. వేలుపిళ్లైకి ఆ దుకాణం నడవడానికి అనుమతి ఇమ్మని కూడా కోరుకున్నారు. ఫలితంగా వేలుపిళ్లై మునిసామి గౌండర్‌కి పోటీగా పెద్దబజార్లో అంగడి ప్రారంభించాడు.

ఇప్పటి ఉధృతం లేకపోయిందేమోకాని, వేలుపిళ్లై వ్యాపారం అప్పుడు కూడా లాభసాటిగా లేకపోలేదు. ఏడాది తిరగకుండా అతను పెళ్ళి చేసుకున్నాడు. తరువాత మూడు నాలుగేళ్ళల్లో భార్యకి మెడనిండా బంగారపు వస్తువులు చేయించాడు. కంచి చీరలు కొన్నాడు. అద్దాలు అతికిన పందిరి పట్టిమంచం కొన్నాడు. రెండు మూడు కుర్చీలు చేయించాడు. వేలుపిళ్లైకి సిరి అబ్బడంతో తన పేరు చిరస్థాయి చేసుకోవాలని కోరిక పుట్టింది. పేరు శాశ్వతంగా నిలిచే దానం ఏదైనా చెయ్యడానికి నిర్ణయం చేసుకుని ఎస్టేటు కూలీలతో సంప్రదించాడు. వినాయకుని గుడి కావాలని అడిగారు కూలీలు. 'సరే' అన్నాడు వేలుపిళ్లై. ఇలా డబ్బు దుబారా చెయ్యడం వేలుపిళ్లై భార్య పవనాళ్‌కి నచ్చలేదు. పవనాళ్ ఇష్టంలేందే వేలుపిళ్లై ఏ పనీ చెయ్యడానికి వీల్లేదు. అంగడిమీద వచ్చే ఆదాయం ప్రతి సాయంత్రం పవనాళ్ లెక్కలు కట్టి తీసుకుని దాచేది. ఇంటిపెత్తనం అంతా ఆవిడదే. అసలు ఆవిడ వేలుపిళ్లై తిండీ బట్టా కూడా సరిగ్గా చూడదని వదంతి. అతను గడించిందంతా నగలకీ, బట్టలకి, పుట్టింటివాళ్ళకీ ఖర్చు పెట్టేదట. దీంట్లో ఎంత నిజం వుందో దేవుడికి ఎరుక! ఒక్క మాట మాత్రం నిజం. వేలుపిళ్లై, పవనాళ్ ఎప్పుడూ కీచులాడుకొంటు వుండేవారు. ఒకటి రెండుసార్లు పవనాళ్ మొగుడిమీద కోపగించి మూటా ముల్లే సర్దుకుని పుట్టింటికి పారిపోయింది. తిరిగి రెండు మూడు వారాల తరువాత వచ్చినప్పుడు వేలుపిళ్లై ఏలుకోనని భీష్మించి కూచున్నాడు. అప్పుడు ఎస్టేటు కూలీలు పంచాయతీ ఏర్పాటుచేసి, పవనాళ్‌ని మందలించి ఇద్దరికీ రాజీ కుదిర్చారు.

పవనాళ్‌తో వేలుపిళ్లై గుడి విషయం కదిపినప్పుడు ఆవిడ విరుచుకుపడింది.

"నా ఇల్లు గుల్ల చెయ్యడానికి చూస్తున్నావు" అంది. "నా పిల్లలు నాశనమైపోతే చూసి ఆనందించాలనుకుంటున్నావు" అని అరిచింది. అప్పటినుంచీ కొన్నాళ్ళు అతనికి వేళకి స్నానానికి నీళ్ళు పెట్టడం, భోజన సదుపాయం చూడడం మానేసింది. ఇంకొక విషయం ఏదైనా అయితే వేలుపిళ్లై పట్టు విడిచేసేవాడు. ఇది దేవుడుతో పని, వినాయకుడి గుడి కట్టిద్దామనుకున్న తరువాత తిరుగులేదు. తప్పు లెక్కలు చూపించీ, కొందరు ఖాతాదారులతో లోపాయకారీగా ఒడంబడికలు చేసుకునీ, తన అవసరాలు తగ్గించుకొనీ, ఆదా చేసిన డబ్బుతో గుడి కట్టడం ప్రారంభం చేశాడు. చాలాకాలం వరకూ ఈ విషయం పవనాళ్ చెవిని పడనియ్యలేదు. చివరికి ఆవిడకి తెలిసినప్పుడు ప్రళయం బద్దలయింది. ఒక వారం రోజులు వేలుపిళ్లై టీ 'క్లబ్బు'లో ఆకలి దప్పికలు తీర్చుకున్నాడు. ఆనాటి నుంచీ వేలుపిళ్లై చేతిలో డబ్బు ఆడడం మానేసింది. అప్పటికి గుడి ఉపరిభాగం తయారై వుంది. నిజానికి దాన్ని గుడి అనడానికి వీల్లేదు. అసలు వేలుపిళ్లై సంకల్పం కూడా వినాయకుడి విగ్రహాన్ని ప్రతిష్ఠించి, దాన్ని ఎండావానల నుంచి కాపాడేందుకు చిన్న గోపురం కడదామని. అందుకు అనుగుణంగా ముందు గోపురం లేచింది. మధురై నుంచి నలుగురు శిల్పుల్ని పిలిపించి పని పూర్తిచేయించాడు వేలుపిళ్లై. చిన్న కొండమీద వంద అడుగులు చదును చేసి అరడుగుల చదరంలో గోపురాన్ని లేవదీశాడు. మూడడుగుల ఎత్తున అరుగు; దానిమీద నాలుగు రాతి స్తంభాలు; ఆ స్తంభాల మీద చిన్న గోపురం. గోపురం మీద రంగు రంగుల విగ్రహాలు; శివుడు, వినాయకుడు, నంది, మూషికం, ఏనుగులు, ఆ విగ్రహాల కింద పెద్ద అక్షరాలతో "వేలుపిళ్లై ధర్మం" అని చెక్కడం. దాని పక్కన దానంచేసిన సంవత్సరం, తేదీ, రోజూ నాలుగయిదుసార్లు వెళ్ళి తన పేరు చూసుకుని మురిసిపోయేవాడు వేలుపిళ్లై. ఇంతవరకూ వచ్చిన తరువాత విగ్రహం ప్రతిష్ఠించడానికి డబ్బు లేకపోవడం అతన్ని క్రుంగదీసింది.

విగ్రహం ప్రతిష్ఠించడం అంటే మాటలతో పనికాదు అన్నారు. అతను సంప్రదించిన బ్రాహ్మణులు, వినాయకుని ప్రతిష్ఠ శాంతిని కోరుతుంది. నాలుగయిదువేల రుపాయలైనా కావాలి. తనదగ్గిర పట్టుమని పది రూపాయలైనా లేవు. విచారంతో కృశించిపోతున్న వేలుపిళ్లైకి ఎవరో ఒక ఉపాయం చెప్పారు. ఒకసారి ప్రతిష్ఠించిన విగ్రహాన్ని దొంగిలించి తీసుకువచ్చినట్టయితే శాంతి అవసరం లేదు. అందరి మంచికోసం చేసిన పని దొంగతనంలోకి లెక్కకి రాదు. పైగా, గర్భగుడిలో విగ్రహాన్ని దొంగిలించడంలేదు. ఏ పెద్ద శివాలయంలోనో బయట నిరాదరణగా పడివున్న విగ్రహాన్నే ఏరుకుంటున్నారు. గుండె దిట్టపరుచుకుని కొన్నత్తూరు శివాలయం ఆవరణలో వినాయక విగ్రహాన్ని తీసుకురావడానికి నిశ్చయం చేసుకున్నాడు. దానికి మాత్రం తక్కువ అవుతుందా, ముగ్గురు నలుగురు తోడులేకుండా రాత్రిపూట విగ్రహం సంగ్రహించడం వీలయే పనికాదు. శాంతి అక్కర్లేకపోయినా సాధారణంగా, శాస్త్రోక్తంగా ప్రతిష్ఠించడానికీ, బీదా సాదాకి అన్నదానం చెయ్యడానికి వెయ్యి పదిహేనువందలకి తక్కువగాదు. తల ఆలోచనలతో బద్దలు చేసుకున్నాడు వేలుపిళ్లై. తనకున్న ఆస్తి అంతా పెళ్ళాం మెళ్ళో వుంది. నగలు తాకట్టు పెట్టి ఈ సమయంలో ఆదుకుంటే నెమ్మదిగా విడదీసుకోవచ్చు. పవనాళ్ ఒప్పుకుంటుందనే ఆశలేదు. శుభకార్యం కోసం చిన్న అబద్ధం ఆడడంలో తప్పులేదని సమాధానపడ్డాడు వేలుపిళ్లై. మంచి పొలం అమ్మకానికి వుందనీ, కొనడానికి అప్పుగా రెండువేలు అవసరంగా కావాలనీ పవనాళ్ తండ్రి రాసినట్టు జాబురాసి పోస్టు చేశాడు. మర్నాడు పవనాళ్ ఉత్తరం చదివి వినిపించుకున్నప్పుడు, అప్పు దగ్గిర ఆపి కోపం అభినయించాడు. ఆనాడూ మర్నాడూ పవనాళ్ అతనికి తియ్యటి మాటలు చెప్పింది. అతను స్నానం చేసినప్పుడు వీపు రుద్దింది, తమలపాకులకి సున్నం రాసి ఈనెలు తీసి ఇచ్చింది. ఎన్నో విధాలుగా అతన్ని సుముఖుణ్ణి చేసుకోడానికి ప్రయత్నించింది. బెట్టు చేసి చివరికి నగలు తాకట్టు పెట్టి డబ్బు కూర్చడానికి సమ్మతించాడు వేలుపిళ్లై.

నగలు చేతబట్టుకుని ముగ్గురు నమ్మిన స్నేహితులతో వేలుపిళ్లై కొన్నత్తూరు ప్రయాణం అయ్యాడు. దారిలో పొల్లాచీలోని మార్వాడీ దగ్గిర నగలు తాకట్టుపెట్టి, డబ్బు అడ్డపంచె జారిపోకుండా పెట్టుకున్న వెడల్పాటి తోలుబెల్టుకి వున్న రహస్యపు అరలో దాచుకున్నాడు. మళ్ళీ నలుగురూ ప్రయాణం సాగించారు. కొన్నత్తూరు చేరుకునేసరికి రాత్రి పదకొండుగంటలయింది. సరాసరి శివాలయానికి పోయి వినాయకుడి విగ్రహాన్ని పెకిలించి భద్రపరుచుకుని బయటపడ్డారు. అంతా సవ్యంగా జరిగిపోయిందని నలుగురూ సంతోషంగా కబుర్లాడుకుంటున్న సమయానికి తమ పక్కనుంచి ఎవరో దూసుకుపోయారు. వెనక కొంచెం దూరంలో కొందరు "దొంగ, దొంగ, పట్టుకోండి" అని అరుస్తూ తరుముతున్నారు. వేలుపిళ్లైకీ, స్నేహితులకీ పరిస్థితి అర్థమైంది. తాము కూడా పలాయనం చిత్తగించడం ఉత్తమం అనిపించింది. స్నేహితులు ముగ్గురూ యవ్వనంలో వున్నవాళ్ళు. బాగా పరిగెత్తగలిగారు. వేలుపిళ్లైకి యాభైదాటి దేహదార్ఢ్యం సన్నగిల్లింది. దానికితోడు చేతిలో బరువైన వినాయకుడి విగ్రహం. కొన్ని గజాలు వెళ్ళేలోపలే అతనికి అయాసం వచ్చేసింది. పరుగు మానేసి ఇటూ అటూ పరికించి చూశాడు. వీధి మురికి కాలవకి అవతలవైపున గాలికి ఎగిరిపోయేలా వున్న గుడిసె చూచాయగా కనిపించింది. ఏమయితే అయిందని దాంట్లో దూరాడు. గుడిసె లోపలికి పోలేదు. తరుముకువస్తున్న జనం గుడిసె దాటిపోయిన కొంతసేపటికి కాని అతను ఏమి చెయ్యడానికీ ధైర్యం చెయ్యలేదు. నెమ్మదిగా బీడీ అంటించి, అగ్గిపుల్ల వెలుగులో గుడిసెని పరిశీలించడానికి ఉపక్రమించాడు. ఏమీ అంతుపట్టకుండానే అగ్గిపుల్ల ఆరిపోయింది. బీడీ ఎగపీల్చి ఆ కాంతిలో ఆకారాలు గుర్తుపట్టడానికి ప్రయత్నించాడు. కొంతసేపటికి విసుగుపుట్టి గుడిసెలో అటూ ఇటూ తిరగడం ప్రారంభించాడు. గుడిసె మూల నుంచి ఆడగొంతు అడిగింది.

"ఎవరు నువ్వు?"

ఆ గొంతులో తొందరకాని, భయంకాని లేవు. వేలుపిళ్లైకి కొంత ధైర్యం వచ్చింది.

"ష్, మాట్లాడకు" అన్నాడు.

ఈసారి అగ్గిపుల్ల వెలిగించి "దీపం ఎక్కడ?" అని అడిగాడు.

"దీపం లేదు" అంది గొంతు.

వెలిగించిన అగ్గిపుల్ల ఆమె మొహం దగ్గర వుంచి అడిగాడు.

"నువ్వొక్కదానివేనా వుండేది?"

"అవును."

అగ్గిపుల్ల ఆరిపోయింది. వేలుపిళ్లై ఇంకొకటి వెలిగించలేదు. చీకట్లో తన కథ చెప్పాడు. రాత్రికి ఒక మూల పడుకోనిస్తే మర్నాడు వెళ్ళిపోతానన్నాడు.

"ఒక మూల పడుకొని వుండడు. వెచ్చగా, సెందామరై కౌగిట్లో బిగదీసుకుని గడిపి వుంటాడు, ముసలాడు సరిగ్గా చెప్పడు."

గోపాల చెట్టియార్‌కి ఇంత విచార సమయంలో కూడా నవ్వొచ్చింది. తన చుట్టుపక్కల అంతా వేలుపిళ్లై గురించీ, సెందామరై గురించీ ఏవేవో మాట్లాడుతున్నారు. అతను మాత్రం ఏమీ వినడం లేదు, మళ్ళీ అతని ఆలోచనలు వేలుపిళ్లై ఎన్నోసార్లు తనకి చెప్పిన స్వీయ కథ మీదికి

ఇంకా కలిసే వున్నారట!

'చురాలియా హై తుమ్ నే' చిత్రంలో జంటగా నటించారు ఈశాదేవల్, జాయేద్‌ఖాన్. ఆ చిత్రం షూటింగులు జరిగినంత కాలమూ, సరదాగా, సరసంగా కలిసిమెలిసి తిరిగారు, రాసుకుపూసుకుంటూ. ఆ చిత్రం పూర్తయింది, విడుదలైంది, మూడో రోజుకే డబ్బాలు వెనక్కు పోయాయి. అయినా, ఈ జంట మాత్రం మునుపటిలాగే హాయిగా చెట్టపట్టాలేసుకుని మరీ ఝామ్మని తిరిగేస్తున్నార్ట! అది చాలక దూరంగా వున్న ప్రతి నిముషమూ మొబైల్ ఫోన్లలో ఓ, తెగ ఇదిగా గుసగుసలాడేసుకుంటున్నార్ట కూడా! మరిదేమిటో?

ఎస్.

మళ్ళాయి.

సెందామర్రైని తీసుకువచ్చి ఇంట్లో పెట్టుకునే ధైర్యం లేకపోయింది వేలుపిళ్లైకి. పాల్లాచీలో చిన్న యిల్లు కుదుర్చి వుంచాడు. రెండు రోజులకీ, మూడు రోజులకీ ఏదో సాకుమీద పాల్లాచీ వెళ్తూ వుండేవాడు. ఒక్కొక్కప్పుడు కొండకిందకు పోతున్న ఏ లారీ డ్రైవరు చేతిలోనో రూపాయో అర్ధో పెట్టి రెండో కంటికి తెలియకుండా పోయి వచ్చేవాడు. ఇది క్షేమం కాదని అతనికి తెలుసును. కాని దానిగురించి ఆలోచించి బుర్ర పాడు చేసుకోలేదు. జరిగిన్నాళ్ళయినా సుఖం అనుభవించాలి గదా!

వేలుపిళ్లై మోసం చేసి నగలు చేజిక్కించుకున్నాడని తెలుసుకోడానికి పవనాళ్‌కి అట్టే కాలం పట్టలేదు. ఈసారి అతనికి వంట చెయ్యడం మానెయ్యడమే కాకుండా ఏడుపులూ, పెడబొబ్బలూ మొదలు పెట్టింది. దారినపోయే వారందరితోనూ ఫిర్యాదు చేసింది. చుట్టుపక్కలవాళ్లు చూడకుండా మొగుణ్ణి ఆడపా దడపా చీపురుతో మొత్తింది. ఇది జరిగిన రోజునే వేలుపిళ్లై పరారి అయిపోయేడన్నారు. నిజానికి అతను సెందామర్రైతో పాల్లాచీలో కులుకుతూ కూచున్నాడు. వారం రోజుల తరువాత తిరిగి ఎస్టేటుకి వచ్చినప్పుడు పవనాళ్ ఇంట్లో లేదు. అంగడిలో మిగిలిన కాస్తా కూస్తా మూటగట్టుకుని పుట్టింటికి పోయింది. వేలుపిళ్లైకి నెత్తి నుంచి పెద్ద బరువు దింపినట్టయింది. "ఈ ముండ తిరిగి రాకపోతే బాగుణ్ణు" అనుకున్నాడు. ఆ తలపులో సౌఖ్యాన్ని అనుభవించకుండానే దుకాణం పరిస్థితి అతని కళ్ళముందు నిలిచింది. అమ్మడానికి కొట్లో ఒక్క సామానులేదు. పందిరి పట్టిమంచం మినహాయించి ఇంట్లో ఒక్క వస్తువులేదు.

"ఆ శుక్రవారం నేను తటస్థపడకపోతే ఏం చేసేవాడో" అనిపించింది గోపాల చెట్టియార్‌కి ఇప్పుడు. పైన మబ్బులు కమ్ముకు వస్తున్నాయి. ఉండుండి చిన్న తుంపర కూడా పడుతున్నట్టుంది.

చెట్టియార్ నడక వేగం హెచ్చించాడు.

"గుడి ఇంకా ఎంత దూరం?" అన్నాడు.

"ఇదో ఒచ్చేసేం. ఆ మలుపు తిరిగితే ఆగుపిస్తది" అన్నాడు కొండాయి.

చెట్టియార్ తిరిగి వెలుపిళ్లై గురించి ఆలోచించడం మొదలు పెట్టాడు.

ఆ శుక్రవారం తను బాకీలు వసూలు చేసుకోడానికి వాల్‌పారై వెళ్ళుతున్నాడు. లారీ రేడియేటర్‌లో నీళ్ళు మరుగుతున్నట్టనిపించింది. మారుద్దామని దారిలో ప్రోస్పెక్ట్ టీ ఎస్టేటు బజారులో ఆగాడు. అదే తను వేలుపిళ్లైని మొదటిసారి కలవడం. వేలుపిళ్లై తనూ బీడీలు వెలిగించి కొండరోడ్డు పక్కన తూము మీద కూర్చుని పాత స్నేహితుల్లాగ గంటల తరబడి కబుర్లాడుకోడం చెట్టియార్‌కి బాగా జ్ఞాపకం వుంది. తన కథంతా చెప్పాడు వేలుపిళ్లై. చెట్టియార్‌కి జాలిపుట్టింది. వేలుపిళ్లై మీద అభిమానం కలిగింది. నమ్మకం కుదిరింది.

"మంచి ముండాకొడుకు" అనుకున్నాడు చెట్టియార్. బట్టతల మీద పడ్డ వర్షపు చినుకులు ఎడంచేత్తో తుడుచుకుంటూ.

"పిళ్లైకి సామాను అప్పిచ్చి వ్యాపారం నిలబెట్టడంతో స్నేహం మొదలయినా, సెందామర్రై వల్లే కదా ఇన్నిసార్లు నేను కొండమీద కొచ్చేదీ."

పాత జ్ఞాపకాలు ఇంకా అతన్ని వెంటాడాయి.

సెందామర్రై కలవకముందు చెట్టియార్ అప్పుడప్పుడూ బాకీలు వసూలు చేసుకోడానికి కొండమీదికి వచ్చినప్పుడు పిళ్లై ఇంట్లో భోజనం చేసిపోతూండేవాడే కాని, ఇప్పటిలాగ ప్రతివారం సామాన్లతో తనూ ప్రత్యక్షమయ్యేవాడు కాదు.

"దిట్టమైనముండ, అందర్నీ మంచి చేసుకుంది."

సెందామర్రై గురించి ఆలోచించకుండా వుండలేకపోయాడు చెట్టియార్.

సెందామర్రై దుకాణం మీద నవ్వులొలకబోస్తూ కూర్చోడం, చిన్నా పెద్దా వేళాకోళాలాడుతూ గంటల తరబడి కొట్టుచుట్టూ మూగి వుండడం, ముసలి తొక్కులు సహితం సెందామర్రై చేతివేళ్ళని తాకుతూ బీడీలు అంది పుచ్చుకోడానికి అక్కర్లేకపోయినా కొనుక్కోవడం అంతా అతని కళ్ళకు కట్టినట్టయింది.

"నిజంగా దీనితెలివితేటల వల్ల నెగ్గుకొచ్చింది. కాని పవనాళ్ అలా విరుచుకుపడినందుకు ఇంకొకతె తట్టుకోగలదా?" అనుకున్నాడు.

సామానుతో పుట్టింటికి పోయింతరువాత పవనాళ్ యథాప్రకారం రెండు వారాలకో, మూడు వారాలకో తిరిగి వేలుపిళ్లై దగ్గరికి వచ్చెయ్యలేదు. రెండుమూడు నెలలకి కూడా రాలేదు. ధైర్యం చేసి వేలుపిళ్లై సెందామర్రైని ఎస్టేటుకి తీసుకొచ్చాడు. ఈ విషయం విన్న పవనాళ్ ఒకనాడు తండ్రిని వెంటబెట్టుకొని దెబ్బలాటకి దిగింది. వేలుపిళ్లై గుండె జారిపోయింది. సెందామర్రై పంచాయతీ ఏర్పాటు చేయించమంది. చెప్పకుండా చెయ్యకుండా పారిపోయిన పవనాళ్‌ని వేలుపిళ్లై ఏలుకోవలసిన అవసరం లేదని పంచాయతీ తీర్పు చెప్పింది. విడాకులు సందర్భంలో అనవాయి ప్రకారం ఇరవై అయిదు రూపాయల పరిహారం కూడా వేలుపిళ్లై మొదటి భార్యకి ఇవ్వనక్కర్లేదని చెప్పింది. పవనాళ్ పుట్టింటికి పారిపోయినప్పుడు తీసుకుపోయిన సామానుల్ని విడాకుల పరిహారానికి చెల్లుబెట్టింది.

'సెందామర్రై ముండ చెప్పించిన తీర్పు, కాటికి కాళ్ళు చాచుక్కూచున్న ముసలాళ్ళకక్కూడా అది ఆడింది ఆట, పాడింది పాట' అనుకున్నాడు చెట్టియార్.

"అయినా పవనాళ్ గయ్యాళిముండ. దాని కవ్వాలసిందే."

చెట్టియార్ సెందామర్రైకి పక్షపాతం చూపించకుండా వుండలేకపోయాడు. బిగువైన రవికలోనుంచి పొంచి చూసే సెందామర్రై చనుకట్టూ, ఆప్యాయత ఒలకబోసే పెదిమల సొంపూ, మంచి చెడ్డలు ఆలోచించనివ్వని వెచ్చని కౌగిలింతా, మగతనాన్ని కలతపెట్టే పొంగు యవ్వనం అతనికి జ్ఞాపకం వచ్చాయి. ఈ సమయంలో ఇటువంటి ఆలోచనలు రావడం అతనికి సిగ్గువేసింది.

"అడిగో ఏలుపిల్లే" అన్నాడు కొళందవేలు, దూరంగా కనిపిస్తున్న వినాయకుడి గుడి మెట్లు మీద అనుకుని కూచున్న వేలుపిళ్లైని చూపిస్తూ.

మాసిపోయిన గుడ్డలూ, చింకితలా, దట్టంగా పెరిగిన గెడ్డం, చిక్కిపోయిన శరీరం, వేలుపిళ్లై

అహింసాపద్ధతిలో ఫాషన్ షో

ఫాషన్ షోలనగానే రకరకాల, రంగురంగుల కళ్లు చెదిరే దుస్తులతో ప్రదర్శనలు అందరి కళ్లకూ కడతాయి. జేడీ ఇన్స్‌టిట్యూట్ ఆఫ్ ఫాషన్ వారి ఆధ్వర్యంలో ఇటీవల జరిగిన ఫాషన్ షోలో కూరగాయలు, పళ్లను దుస్తులుగా ధరించి ప్రదర్శించారు. ఢిల్లీలో జరిగిన ఈ షోలో, దీని ద్వారా జంతువుల పట్ల మానవతాపూర్వక వ్యవహారం వుండాలని కోరారట. షోలో ప్రదర్శించిన ప్రతి వారి దుస్తులూ ఇన్స్‌టిట్యూట్‌లోని విద్యార్థులే తయారుచేశారు. సొరకాయల టోపీలు, పచ్చి పండుమిరపకాయల నెక్లేసులు, ఛెర్రీలు, బఠాణీల జూకాలు బహుసుందరంగా అమరాయట! ఎన్.

ఆకారం చెట్టియార్‌ని భయపెట్టింది. సెందామర్రై పోవడం వేలుపిళ్లైని ఇంత కదిలించివేస్తుందని అతను ఊహించనైనా లేదు. సెందామర్రై మీద కోపం వచ్చింది.

"కృతఘ్నురాలు" అనుకున్నాడు.

"పిచ్చెత్తేలా వుంది యీడికి" ఆశీర్వాదం వేలుపిళ్లైని చూస్తూ అన్నాడు.

"పిచ్చేమరి, నిచ్చేపంలాటి పవనాళ్‌ని తగిలేసేడు. ఈ ముండ కోసం రేత్తిరీ పగలూ ఒకే. ఏడుత్తున్నాడు. సోద్దెం" అన్నాడు కొళందవేలు.

"ఎర్రిమాలోకం. ఊరంతా గోలెడతన్నా దాని 'యినయం ఈడికాడికి రానేదు" అన్నాడు ఎన్నాసిముత్తు.

కొండాయి, ఎన్నాసిముత్తు చెయ్యి రహస్యంగా నొక్కి, "ముందూ వెనకా చూసుకోనక్కర్లేదూ" అన్నట్టు గోపాల చెట్టియార్ వున్నాడని కళ్ళతో సంజ్ఞ చేశాడు. చెట్టియార్ యిది కనిపెట్టాడు.

అయినా అది ఒచ్చినాకనే కదూ ఏలుపిల్లే ఒక్క ఎలుగు ఎలిగేడూ! అణ్ణికూడా బాగా సూస్కునేది"అన్నాడు ఎన్నాసిముత్తు చెట్టియార్‌కి వినబడేలా.

"నిజంగా పిళ్లైని దద్దమ్మనిచేసి ఆడించిందీ ముండ" అనుకున్నాడు చెట్టియార్.

చుట్టుపక్కల ఆవేశంలో అతను మునిగిపోయాడు.

'ఈ దొంగముండ చచ్చిపోయినందుకు అమాయకుడు ఇల్లూ, ఒళ్ళూ గుల్లచేసుకుంటుంటే చూస్తూ ఊరుకోలేను. దాని సంగతి బయట పెట్టేస్తాను' అనుకున్నాడు.

"మీరందరూ ఇంటికి పొండి, పిళ్లైని నేను తీసుకొస్తాను" అన్నాడు తక్కినవాళ్ళవైపు తిరిగి.

చెట్టియార్‌ని చూసి భోరున ఏడ్చేడు వేలుపిళ్లై.

"పెద్దవాడివి నువ్వే ధైర్యంగా వుండకపోతే ఎలాగ" గుండెల మీద ఒరిగిన వేలుపిళ్లై ముసలి వెంట్రుకలు నిమురుతూ చెట్టియార్ అన్నాడు.

"అది లేకుండా నేను బతికేం లాభం?" ఏడ్చాడు వేలుపిళ్లై.

"ఛా, ధైర్యంగా వుండాలి" అన్నాడు చెట్టియార్.

"దేవుడు నన్నుకూడా తీసుకుపోతే బాగుణ్ను, ఒక్కణ్ణీ చేసి పోయాడు."

"ఆడదాని గురించి ఇంత బేలవైపోకూడదు పిళ్లై" అన్నాడు చెట్టియార్.

"అది అందరిలాటి ఆడదికాదు."

ముక్కు చీదుకున్నాడు వేలుపిళ్లై.

"పిళ్లై ..." అన్నాడు చెట్టియార్.

అతని గొంతు ధ్వనిమారింది. గంభీరంగా అన్నాడు. వేలుపిళ్లై ఏడుపు మానేసి ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

"నువ్వు ఉట్టి అమాయకుడివి. సెందామెర్రై గురించి ఇంత బాధపడవలసిన అవసరంలేదు. తన గుణం తెలిస్తే .."

"చెట్టీ? నువ్వు కూడా ఇలా మాట్లాడుతున్నావా?" వేలుపిళ్లై అడ్డుతగిలాడు. "కూలీ వెధవల మాట నమ్ముతున్నావా?"

"కాదు పిళ్లై, నిజంగా సెందామర్రై..."

"పోయిన నాలుగయిదు రోజుల్నుంచీ ఈ వెధవలంతా నాకు చెప్పొచ్చిందిదే. నీకు కూడా బోధించేరన్నమాట. దొంగ వెధవలు, పనిలేని వెధవలు."

వేలుపిళ్లై తుపుక్కున ఉమ్మి అన్నాడు.

"అది బతికుండగా ఒక్క వెధవకీ నోరెత్తడానికి గుండెల్లేక పోయాయి. ఇప్పుడు వాగుతున్నారు, చూడలేని వెధవలు."

"పిళ్లై ..." ఏదో అనబోయి ఊరుకున్నాడు.

"నీకేం నూరిపోసేరో నాకు తెలుసును. సెందామర్రై నా కళ్ళు కప్పి నలుగురితోటి పోయేదట. నువ్వు నమ్ముతావా చెట్టీ?" దీనంగా అడిగాడు వేలుపిళ్లై.

"నమ్మను."

తన జవాబు తన్నే ఆశ్చర్యపరిచింది.

"దాన్ని ఆడిపోసుకున్న వాళ్ళ నోరు పడిపోతుంది" అన్నాడు వేలుపిళ్లై.

చెట్టియార్ ఆలోచనలోపడి మౌనంగా కూర్చున్నాడు. కొంతసేపు ఊరుకుని వేలుపిళ్లై అన్నాడు.

"అది నా ఇంట్లో అడుగు పెట్టేకనే కదూ చెట్టీ, నా దశ తిరిగింది, అంతకుముందు నేనేం సుఖం ఎరుగుదును?"

"నిజమే" అన్నాడు చెట్టియార్.

వేలు పిళ్లై పవనాళ్‌తో నరకయాతన పడ్డాడు. ప్రయోజకుడయి ఇంత సంపాదిస్తూ నాలుగూ అనుభవించకలేకపోయాడు. సెందామర్రై అతని సంసారాన్ని చక్కదిద్ది ఒక దారికి తెచ్చింది. దుకాణం మీద కూర్చుని వ్యాపారం వృద్ధి చేసింది, అందర్నీ మంచి చేసుకుని అతనికి నలుగురిలో ఒక స్థానం సంపాదించి పెట్టింది. అతని అవసరాలన్నీ తీర్చింది. సెందామర్రై పోయిందుకు వేలుపిళ్లై పడుతున్న వేదన చెట్టియార్‌కి ఇప్పుడు అర్థమైంది.

"పోనీ అది అటువంటిదే అనుకో, దాని జోలి వీళ్ళకెందుకూ?" మళ్ళీ అందుకున్నాడు పిళ్లై. "నాలాటి ముసలాడికి వయసులో వున్నది దొరికిందని వీళ్ళ కడుపుమంట."

నిజంగా వేలుపిళ్లై పైకి కనిపించేటంత అమాయకుడా అన్న అనుమానం కలిగింది చెట్టియార్‌కి. సెందామర్రై గురించి తను చెప్పదలచుకున్నది అతనికి తెలియదా? తెలియజెప్పడానికి అందరికీ ఎందుకు ఇంత ఆరాటం? దానివల్ల వేలుపిళ్లైకి కలిగే లాభం ఏమిటి? ఇప్పుడు నిజం తెలుసుకోడం వల్ల అతను సెందామర్రైతో అనుభవించిన శాంతిభోగాలు కాకపోతాయా? పాపం, సెందామర్రై మాత్రం ఏం చేస్తుంది. యాభై అయిదేళ్ళ ముసలాడితో కాపురం చేసి సుఖపెట్టింది. వేలుపిళ్లై కృతజ్ఞుడై వుండాలి. అంతకిమించి సెందామర్రై గురించి గోపాల చెట్టియార్ ఆలోచించ తలుచుకోలేదు.

"పిళ్లై, ఆకలేస్తూంది. ఇంటికి పోదాం పద" అన్నాడు. వేలుపిళ్లై లేచి నుంచున్నాడు. ఇద్దరూ బజారువైపు నడక సాగించారు. ■

పాపం రంభ!

దివ్యభారతిని పోలి వుండే తెలుగు నటీమణి రంభ ఇటీవల బాలీవుడ్ హీరో గోవిందకు 'పెట్' అయింది. వాళ్లిద్దరూ కలిసి చేసిన 'నవ్‌రత్నతేల్' అడ్వర్టయిజ్‌మెంట్ అందరూ చూసే వుంటారు. రంభ తను చేస్తున్న ఒకానొక తమిళచిత్రంలో ఓ గెస్ట్ పాత్ర చేయమని కోరింది. సరేనన్న గోవింద, ఢిల్లీ నుంచి చెన్నయ్‌కీ, అక్కడి నుంచి ఇక్కడికీ తెగ తిరిగాడు. 'ఏక్ ఔర్ ఏక్ గ్యారా' చిత్రం షూటింగులప్పుడు. మొదటి రోజు షూటింగు ముగిశాక ఇంకాస్త మిగిలిపోతే, రెండో రోజు వస్తానని అదే పోత పోయాట్ట. ఇహనక్కడి నుంచీ పాపం రంభ, ఇంకా వచ్చి ఆ మిగిలింది పూర్తి చేస్తాడని ఎదురుతెన్నులు చూస్తూనేవుందట. గోవిందుని జాడ లేదు!

ఎన్.